

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 29 kwietnia 2013 r.

DOLiS/DEC- 490/13/26735,26745,26753

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po rozpoznaniu wniosku Pana K.S. o ponowne rozpatrzenie sprawy jego skargi na przetwarzanie jego danych osobowych o stanie zdrowia przez S. oraz radcę prawnego Panią M.B. z Kancelarii Radcy Prawnego, rozstrzygniętej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 6 grudnia 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-1200/12/74276,74281,74283) odmawiającą uwzględnienia wniosku,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana K.S., zwanego dalej też Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych o stanie zdrowia przez S., zwany dalej też Ośrodkiem, oraz radcę prawnego Panią M.B. z Kancelarii Radcy Prawnego. Skarżący zakwestionował legalność udostępnienia przez Ośrodek jego danych osobowych szczególnie chronionych ww. radcy prawnemu, podnosząc: „Pani A.P. [dyrektor Ośrodka – przyp.GIODO], administrując moimi danymi osobowymi i będąc zobowiązana do ich ochrony, bezprawnie oraz bez mojej zgody i wiedzy przekazała moją dokumentację medyczną do Kancelarii Radcy Prawnego M.B.. (...) Na skutek przekazania mojej dokumentacji Radcy Prawnemu M.B. weszła ona, jak i pracownicy jej Kancelarii, w posiadanie informacji na temat moich danych osobowych, które nigdy nie powinny zostać udostępnione tym osobom”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. Skarżący był pacjentem S., którego Dyrektorem jest Pani A.P.
2. Pismem z dnia [...] kwietnia 2011 r. Skarżący zwrócił się do Ośrodka o „wydanie oryginałów wszelkiej dokumentacji medycznej dotyczącej mojego leczenia w Waszej Poradni Zdrowia dla celów przeniesienia kontynuacji leczenia i uzyskania konsultacji w innym Ośrodku Zdrowia”.
3. Z powodu pozostawienia ww. prośby bez odpowiedzi Skarżący ponowił ją w piśmie do Ośrodka z dnia [...] marca 2012 r.

4. Dyrektor Ośrodka w odpowiedzi do Skarżącego z dnia [...] marca 2012 r. wskazała: „W związku z pismami z dnia [...]04.2011 r. i [...]03.2012 r. informujemy, że cytowana w nich Ustawa 6 listopada 2008 r o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (...) nie nakazuje nam wysyłania do pacjentów dokumentacji jak również nie określa terminu 7 dni, wyznaczonego w tych pismach. (...) w związku z rozbieżną interpretacją Biura Rzecznika Praw Pacjenta, a Ś. Oddziału Narodowego Funduszu Zdrowia jesteśmy w trakcie wyjaśniania rozbieżności w interpretacji ww. Ustawy z Ministerstwem Zdrowia. Do czasu rozstrzygnięcia tej sprawy w celu podjęcia przez Pana dalszego leczenia, możemy wydać kopię dokumentacji potwierdzoną za zgodność z oryginałem”.
5. W piśmie z dnia [...] marca 2012 r. do Ośrodka Skarżący podtrzymał swoje żądanie wydania ”oryginałów wszelkiej i kompletnej dokumentacji dotyczącej” jego leczenia w tej placówce.
6. W piśmie do Skarżącego z dnia [...] kwietnia 2012 r. radca prawny Pani M.B., działając jako pełnomocnik Dyrektora Ośrodka, wskazała: „Z uwagi na cel, w którym domaga się Pan wydania oryginału dokumentacji medycznej, a mianowicie kontynuację leczenia w innej poradni, Ministerstwo Zdrowia wskazało, że za celowe należy uznać wydanie wyciągu, odpisu lub kopii dokumentacji. (...) w imieniu Pani A.P. proponuję wydanie odpisów poświadczonych notarialnie kserokopii pełnej dokumentacji medycznej. (...) może Pan osobiście, lub poprzez osobę upoważnioną odebrać odpis dokumentacji medycznej w siedzibie Kancelarii tj. [...] w godzinach od 9:00 do 16:00 w dniach od poniedziałku do piątku. Proszę o wcześniejszy kontakt telefoniczny celem ustalenia terminu odbioru odpisów (...)”. Powyższe informacje dotyczące odbioru dokumentacji medycznej Pani M.B. powtórzyła w piśmie do Skarżącego z dnia [...] maja 2012 r. w odpowiedzi na jego ponowny wniosek z dnia [...] maja 2012 r.
7. W wyjaśnieniach złożonych GODO Dyrektor Ośrodka oświadczyła: „Pan K.S. w skardze z dnia [...] czerwca 2012 r. zarzuca mi naruszenie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (...) z czym nie mogę się zgodzić. (...) Dokumentacji medycznej dotyczącej leczenia Pana K.S. nie przekazałam ani radcy prawnemu M.B., która występowała w moim imieniu przy korespondencji z Panem K.S., ani pracownikom jej Kancelarii. Ani radca prawny M.B., ani pracownicy jej Kancelarii nie mieli możliwości zapoznania się z treścią tejże dokumentacji ponieważ dokumentacja przechowywana jest w moim Ośrodku, a kancelaria r.p. M.B. miała jedynie w uzgodnionym wcześniej terminie pośredniczyć w jej wydaniu,co nie jest jednoznaczne z wglądem do dokumentacji”.
8. Pani M.B. w wyjaśnieniach udzielonych GODO wskazała: „(...) jako pełnomocnik Pani A.P. nigdy nie przetwarzałam dokumentacji medycznej Pana K.S., jedynie z uwagi na konflikt pomiędzy moją Mocodawczynią, a Panem S. miałam pośredniczyć przy wydaniu odpisów bądź oryginałów dokumentów. Wbrew twierdzeniom Pana S. ani ja ani pracownicy mojej Kancelarii nie mieliśmy możliwości zapoznania się z treścią dokumentacji medycznej dotyczącej przebiegu jej [jego] leczenia”.

Po przeprowadzeniu w sprawie postępowania wyjaśniającego Generalny Inspektor decyzją administracyjną z dnia 6 grudnia 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-1200/12/74276,74281,74283) odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącego. Decyzja została mu doręczona dnia [...] grudnia 2012 r.

Dnia [...] grudnia 2012 r. (w terminie) do Biura GODO wpłynął wniosek Skarżącego (nadany w dniu [...] grudnia 2012 r.) o ponowne rozpatrzenie sprawy jego skargi rozstrzygniętej ww. decyzją, która wg niego jest „tendancyjna”. Podniósł, że oparł skargę „na podstawie twardych dowodów

załączonych do skargi i do których Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w żaden sposób się nie odniósł, ani też nie wymienił ich w swojej decyzji. Dowodami bezsprzecznie potwierdzającymi moje zarzuty (...) są otrzymane z Kancelarii Radcy Prawnego M.B. dwa pisma i zawarte w nich rzeczowe sformułowania”. Skarżący podkreślił zapisy zawarte w pismach ww. radcy prawnego: z dnia [...] maja 2012 r. – „**(88 stron dokumentacji zostało poświadczonych notarialnie)**” i z dnia [...] czerwca 2012 r. – „**uwagi na konieczność uiszczenia opłaty za wykonanie odpisów tej dokumentacji w kwocie [...] (88 stron dokumentacji zostało poświadczonych notarialnie)**”. Wg Skarżącego użycie ww. sformułowań „niezaprzeczalnie świadczy o tym, że moje dokumenty medyczne zostały przekazane do kancelarii prawnej jak i też świadczy, że dokonano poświadczenia notarialnego odpisów tej dokumentacji. (...) doszło (...) do wykonania odpisów dokumentacji i poświadczenia ich przez kancelarię prawną i co również oznacza, że dokumentacja ta musiała zostać przekazana do kancelarii prawnej, aby mogła wykonać odpisy, poświadczyć je i zażądać odpowiedniej opłaty notarialnej za konkretną ilość stron dokumentacji. (...) w późniejszym wyjaśnieniu radcy prawnego M.B. na uwagę zasługuje zapis cyt. **»miałam pośredniczyć przy wydaniu odpisów bądź oryginałów dokumentów«** co w porównaniu do jej zapisów w w/w przez mnie pismach – cytuję **»z uwagi na konieczność uiszczenia opłaty za wykonanie odpisów tej dokumentacji w kwocie [...] (88 stron dokumentacji zostało poświadczonych notarialnie)**« jest zaprzeczeniem jej poprzednich twierdzeń, a które to świadczyły, że nie tylko pośredniczyła w przekazywaniu dokumentów ale i żądała zapłaty za już przez nią potwierdzone notarialnie odpisy moich dokumentów oraz określiła dokładną kwotę za wykonanie tej usługi i za konkretną ilość dokumentów” [pisownia zgodna z oryginałem – przyp. GİODO].

Po powtórny raz rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji z dnia [...] grudnia 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-1200/12/74276,74281,74283) jest prawidłowe. Argumenty podniesione we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie uzasadniają konieczności zmiany tej decyzji.

Generalny Inspektor podtrzymuje stanowisko zaprezentowane w zaskarżonej decyzji o braku podstaw do uznania, że doszło do udostępnienia danych osobowych Skarżącego w zakresie danych o stanie zdrowia przez Ośrodek radcy prawnemu Pani M.B. Wbrew twierdzeniom Skarżącego, zawartym w jego wniosku o ponowne rozpatrzenie tej sprawy, organ nie dysponuje żadnymi dowodami na potwierdzenie okoliczności przedstawionych w skardze. Ponownie należy zaznaczyć, że Skarżący oparł skargę jedynie na swoich podejrzeniach, nie przedstawiając żadnych dowodów na potwierdzenie podniesionych w niej zarzutów. Takich dowodów w szczególności nie stanowią wymienione przez Skarżącego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dwa pisma ww. radcy prawnego z dnia [...] kwietnia 2012 r. oraz z dnia [...] czerwca 2012 r. Podkreślenia wymaga w szczególności okoliczność, że - wbrew stanowisku Skarżącego - nie załączył on do skargi ww. pisma z dnia [...] czerwca 2012 r. i nie stanowiło ono części materiału dowodowego, na podstawie którego została wydana zaskarżona decyzja. Ponadto w sprzeczności z treścią zaskarżonej decyzji pozostaje twierdzenie Skarżącego, że Generalny Inspektor nie odniósł się w niej do ww. pisma z dnia [...] maja 2012 r.

Powtórzyć należy, że zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że radca prawny Pani M.B miała jedynie uczestniczyć w spotkaniu Dyrektora Ośrodka ze Skarżącym, podczas którego miały mu zostać przekazane odpisy lub oryginały jego dokumentacji medycznej. Podnieść należy, że

choć ww. radca prawny w skierowanych do Skarżącego pismach z dnia [...] kwietnia 2012 r. i z dnia [...] maja 2012 r. wskazywała, że odpisy/oryginały dokumentacji medycznej może on odebrać w siedzibie jej Kancelarii, to jednak powyższe nie dowodzi, że dokumentacja ta faktycznie tam się znajdowała. Trzeba bowiem zauważyć, że informacja o możliwości odbioru dokumentacji medycznej Skarżącego, zawarta w ww. pismach z dnia [...] kwietnia 2012 r. i z dnia [...] maja 2012 r., uzupełniona była prośbą radcy prawnego Pani M.B. o wcześniejszy kontakt telefoniczny celem ustalenia terminu odbioru odpisów/oryginałów tej dokumentacji. W ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych powyższe może wskazywać, że podyktowane było to koniecznością dostarczenia ww. dokumentacji przez Dyrektora Ośrodka do miejsca spotkania ze Skarżącym, tj. Kancelarii Radcy Prawnego Pani M.B. w ustalonym terminie. Podkreślenia wymaga, że Dyrektor Ośrodka jednoznacznie oświadczyła, że dokumentacja medyczna dotycząca Skarżącego jest przechowywana w Ośrodku.

Całkowicie chybione są argumenty Skarżącego zawarte we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, że pisma ww. radcy prawnego z dnia [...] kwietnia 2012 r. i z dnia [...] czerwca 2012 r. są „[d]owodami bezsprzecznie potwierdzającymi” jego zarzuty, tj. fakt naruszenia ustawy o ochronie danych osobowych przez przekazanie dotyczącej go dokumentacji medycznej do Kancelarii Radcy Prawnego M.B. Podkreślone przez Skarżącego sformułowania zawarte w ww. pismach wskazują wyłącznie ilość stron dokumentacji poświadczonych notarialnie oraz określają wysokość opłaty z tego tytułu.

Podkreślenia wymaga, że kwestię notarialnego poświadczania zgodności odpisu z okazanym dokumentem regulują art. 79 pkt 2 i art. 96-101 ustawy z dnia 14 lutego 1991r. Prawo o notariacie (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158 ze zm.). Wynika z nich, że ww. czynności dokonuje notariusz, a w przypadkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 101 tej ustawy - organy samorządu terytorialnego i banki mające swoją siedzibę w miejscowościach, w których nie ma kancelarii notarialnej. Upnień w tym zakresie nie posiada natomiast radca prawny.

Wobec powyższego nie ma podstaw do przyjęcia, że notarialnego poświadczania dokumentacji medycznej Skarżącego dokonała radca prawny Pani M.B., skoro z powołanych przepisów Prawa o notariacie jednoznacznie wynika, że do takich działań radca prawny nie jest upoważniony. Powyższe obala zarzuty Skarżącego dotyczące przekazania jego dokumentacji medycznej przez Ośrodek do Kancelarii Radcy Prawnego M.B. w celu wykonania odpisów dokumentacji i ich notarialnego poświadczania.

W świetle powyższego ponownie należy stwierdzić, że analiza materiału dowodowego zebranego w postępowaniu przeprowadzonym przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie potwierdziła w sposób jednoznaczny i bezsporny, aby doszło do kwestionowanego przez Skarżącego udostępnienia jego danych osobowych. Należy podkreślić, że organ administracji publicznej może uznać stan faktyczny rozpatrywanej sprawy za ustalony jedynie na podstawie nie budzących wątpliwości dowodów i nie może poprzestać w tym zakresie na uprawdopodobnieniu, chyba że przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego stanowią inaczej (np. art. 24 § 3 Kpa). Jak orzekł Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 lipca 1999 r. (sygn. III SA 5417/98): „organ prowadzący postępowanie musi dążyć do ustalenia prawdy materialnej i według swej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenić wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych, wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności”.

Po dokonaniu powtórnej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje stanowisko zajęte w decyzji administracyjnej z dnia 6 grudnia 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-1200/12/74276,74281,74283).

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 i art. 22 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 13 § 2 oraz art. 53 § 1 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 ze zm.) od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).